

Sygn. akt II Ka 39/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Robert Rafał Kwieciński

Sędziowie: Agata Wilczewska

Waldemar Cytrowski

Protokolant: sekr. sąd. Marta Burek

przy udziale prokuratora Łukasza Sobczaka

po rozpoznaniu w dniu: 31 marca 2023 roku

sprawy **E. W.**

oskarżonej z art. 233§6 k.k. w zw. z art. 233§1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Turku

z dnia 4 listopada 2022 roku sygn. akt II K 17/22

I. Uchyła zaskarżony wyrok i na podstawie art. 17§1 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k. umarza postępowanie karne wobec oskarżonej E. W. o czyn z art. 233§6 k.k. w zw. z art. 233§1 k.k. opisany w części komparatywnej zaskarżonego wyroku.

II. Kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

Agata Wilczewska Robert Rafał Kwieciński Waldemar Cytrowski

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 39/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Turku z dnia 4 listopada 2022 r., sygn. akt II K 17/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>błędu w ustaleniach faktycznych, polegający na wyrażeniu poglądu, iż „w sprawie niniejszej brak jest dowodów na to, że oskarżona co najmniej przewidywała i godziła się na to, że składane oświadczenie jest fałszywe”, podczas gdy prawidłowo oceniony materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie takiego podglądu w konsekwencji wydanie zaskarżonego wyroku uniewinniającego E. W. od zarzucanego jej przestępstwa</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja prokuratora okazała się zasadna w zakresie postawionego w niej zarzutu i zasadna w zakresie wniosku o uchylenie zaskarżonego wyroku, niezasadny był natomiast wniosek o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji, ponieważ czyn oskarżonej cechował się znikomym stopniem społecznej szkodliwości, co rodziło konieczność umorzenia postępowania.</p> <p>W pierwszej kolejności podkreślić należy, iż o ile Sąd I instancji zebrał kompletny materiał dowodowy, to jednak dokonał błędnej jego oceny,</p>		

uznając, iż oskarżona nie dopuściła się czynu zabronionego przepisem art. 233§6 k.k. w zw. z art. 233§1 k.k.

Jak słusznie wskazał, bowiem skarżący Prokurator prawidłowa analiza materiału dowodowego wskazuje bezspornie, iż oskarżona E. W. swoim zachowaniem wypełniła znamiona zarzucanego jej czynu zabronionego z art. 233 § 6 k.k. w zw. z art. 233 § 1 k.k. W szczególności nie ulega wątpliwości, iż wymieniona miała wiedzę i świadomość, iż przedmiotowe dokumenty od samochodu znajdują się w domu D. W., co wynika z dowodów w postaci korespondencji tekstowej prowadzonej przez oskarżoną i D. W. przez komunikator WhatsUp.

Jednakże motywacja oskarżonej, wynikająca z konfliktu z mężem, jego zachowanie, polegające na tym, że uporczywie i bezpodstawnie nie zwracał dokumentów, które były niezbędne chociażby do wykonania obowiązkowego przeglądu technicznego pojazdu, na ponawiane prośby kierowane przez E. W. dotyczące zwrotu dokumentów, reagował on zwodzeniem jej, twierdził, że nie oddał tych przedmiotów, bo został źle potraktowany itp. Jednoznacznie D. W. dążył do tego, aby oskarżona nie mogła używać samochodu, z którego korzystała już wcześniej, przed wyprowadzeniem się ze wspólnie zajmowanego domu. Ponadto zachowanie oskarżonej nie doprowadziło do powstania jakiegokolwiek szkody i nie groziło żadną szkodą. Zawiadomienie o przestępstwie złożył D. W., co było jego kolejną szykaną wobec oskarżonej. Wymiar sprawiedliwości wystarczająco obciążony jest prowadzeniem postępowań cywilnych inicjowanych

przez D. W. i E. W., prowadzenie niniejszego postępowania karnego było całkowicie zbędne.

Sąd odwoławczy stwierdził więc, iż w świetle art. 115 § 2 k.k. stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonej jest znikomy, wobec czego Sąd uchylił zaskarżony wyrok i stosownie do dyspozycji art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k. umorzył postępowanie karne wobec oskarżonej, uznając iż czyn zabroniony którego dopuściła się wymieniona nie stanowi przestępstwa.

Przez znikomy stopień społecznej szkodliwości czynu jako przesłankę procesową przewidzianą w art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. należy rozumieć sytuację, gdy czyn w znaczeniu prawa karnego materialnego miał wprawdzie miejsce w rzeczywistości, wyczerpywał on znamiona typu czynu zabronionego określone w przepisach ustawy karnej, lecz jego stopień społecznej szkodliwości był znikomy i stąd też nie można było ocenić go jako czyn przestępny w świetle art. 1 § 2 k.k. W przedmiotowej sprawie o znikomym stopniu społecznej szkodliwości czynu decydowała przede wszystkim motywacja sprawcy i cel jej działania, a także okoliczności czynu, tj. zamiar pozyskania dokumentów, celem dokonania przeglądu technicznego samochodu i prawidłowego korzystania z niego, a także brak jakiegokolwiek chociażby potencjalnej szkody. Ponadto podkreślić należy, iż w trakcie trwania małżeństwa i prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego przez oskarżoną z D. W. – przedmiotowy samochód został dla niej zakupiony, na jej dane osobowe zarejestrowany i cały

czas przez nią użytkowany. Tylko sporadycznie i wyjątkowo korzystał z niego D. W.. Co także istotne – w dniu wyprowadzki z domu oskarżona nie mogła znaleźć zarówno dokumentów jak i kluczyków od auta w miejscu, w którym dotychczas się znajdowały. Pomimo wielu próśb ze strony oskarżonej – D. W. nie chciał oddać jej spornych dokumentów, na umówione spotkania ich nie przynosił, proponował, by oskarżona osobiście stawiała się w ich domu po ich odbiór w sytuacji, gdy dla oskarżonej miejsce to wywoływało traumatyczne wspomnienia i nie chciała tego uczynić.

W przedmiotowej sprawie opisane powyżej przesłanki przemawiają za uznaniem o niecelowości prowadzenia postępowania przeciwko oskarżonej. Podkreślić bowiem należy, że samo formalne naruszenie przepisu nie jest wystarczające do przypisania odpowiedzialności karnej, bowiem dla uznania jakiegoś czynu za przestępstwo konieczne jest wykazanie, że narusza on istotne wartości społeczne stając się przez to czynem karygodnym. (II KK 242/05 - postanowienie SN z 20.06.2006r.).

Wniosek

Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

<p>Sąd odwoławczy nie podzielił wniosków o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, uznając za zasadny jedynie wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku.</p> <p>Sąd odwoławczy natomiast uznał, iż w świetle art. 115 § 2 k.k. stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonej jest znikomy, wobec czego Sąd uchylił zaskarżony wyrok i na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k. umorzył postępowanie karne wobec oskarżonej E. W..</p>	
---	--

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
		# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Prawidłowa ocena zachowania oskarżonej, dokonana w oparciu o przesłanki określone w art. 115 § 2 k.k. doprowadziła do uznania, iż stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonej jest znikomy, wobec czego Sąd odwoławczy uchylił zaskarżony wyrok i na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k. umorzył postępowanie karne.		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k., obciążając nimi Skarb Państwa.

7. PODPIS
Agata Wilczewska Robert Rafał Kwieciński Waldemar Cytrowski

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina ,sprawstwo	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych		

	przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	Zmiana